

.....

Μέχρι την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές απέφυγαν τον πειρασμό να κάνουν σπέκουλα πάνω στις στάχτες. Δεν επιχείρησαν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση για να αποκομίσουν κέρδη. Κάτι συνηθισμένο σε ανάλογα τραγικά περιστατικά στο μακρινό και το πρόσφατο παρελθόν με τη συμμετοχή όλων των κομμάτων. Ακόμη και στελέχη που έχουν διακριθεί στο άθλημα της κινδυνολογίας και της καταστροφολογίας επέλεξαν τη σιωπή.

Η πρώτη δήλωση του Κυριάκου Μητσοτάκη ήταν υποδειγματική και ως προς το ύφος και ως προς την ουσία της: «Ανήμερα της επετείου για την αποκατάσταση της δημοκρατίας, η διαπίστωση είναι θλιβερή: Το ελληνικό κράτος αδυνατεί διαχρονικά να προστατεύσει αποτελεσματικά τις ζωές και τις περιουσίες των πολιτών του. Σήμερα, όμως, δεν είναι η στιγμή για απόδοση ευθυνών. Την ώρα που η χώρα πενθεί, δεν έχει νόημα καμία αντιπαράθεση. Τώρα είναι η ώρα για ενότητα και αλληλεγγύη. Ας αναλογιστούμε μόνο σιωπηλά ότι κάτι πρέπει να αλλάξει και ότι πρέπει επιτέλους να περάσουμε από τα εύκολα λόγια στα δύσκολα έργα».

Χρειάζεται, πράγματι, να αφήσουμε τα μεγάλα λόγια που είναι εύκολα και ανέξοδα και να περάσουμε στα δύσκολα έργα. Ολοι όμως: το πολιτικό σύστημα, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι συλλογικότητες, η κοινωνία των πολιτών. Για το έγκλημα διαρκείας υπάρχουν φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί που έχουν μείνει στο απυρόβλητο. Θα συζητήσουμε για τα αυθαίρετα που φυτρώνουν εδώ και εκεί, μέσα στα δάση, με τις κυβερνήσεις (όλες τις κυβερνήσεις) απλώς να παρακολουθούν και στη συνέχεια να τα νομιμοποιούν για εισπρακτικούς και ψηφοθηρικούς λόγους;

Θα συζητήσουμε για το κύκλωμα ασύδοτων εργολάβων, επιτήδειων δικηγόρων, διεφθαρμένων δημοσίων υπαλλήλων που χρόνια κερδοσκοπούν παίζοντας με την ανάγκη των ανθρώπων για μια στέγη; Θα συζητήσουμε για τις ευθύνες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που δεν κάνει όπως πρέπει και εγκαίρως τη δουλειά της και καταγγέλλει σε μόνιμη βάση το κράτος; Θα συζητήσουμε για τους πολίτες που δεν καθαρίζουν τις ιδιοκτησίες τους, που ξεσηκώνονται με την κάλυψη κομμάτων και δημάρχων για να μη γίνουν στις περιοχές τους οργανωμένοι χώροι διαχείρισης των σκουπιδιών (τους); Θα συζητήσουμε για το μοντέλο ανάπτυξης που έχουμε επιλέξει; Κι αν συζητήσουμε σοβαρά και σε βάθος, θα πάρουμε επιτέλους μέτρα;

Του Τάσου Παππά

Εφημερίδα των Συντακτών